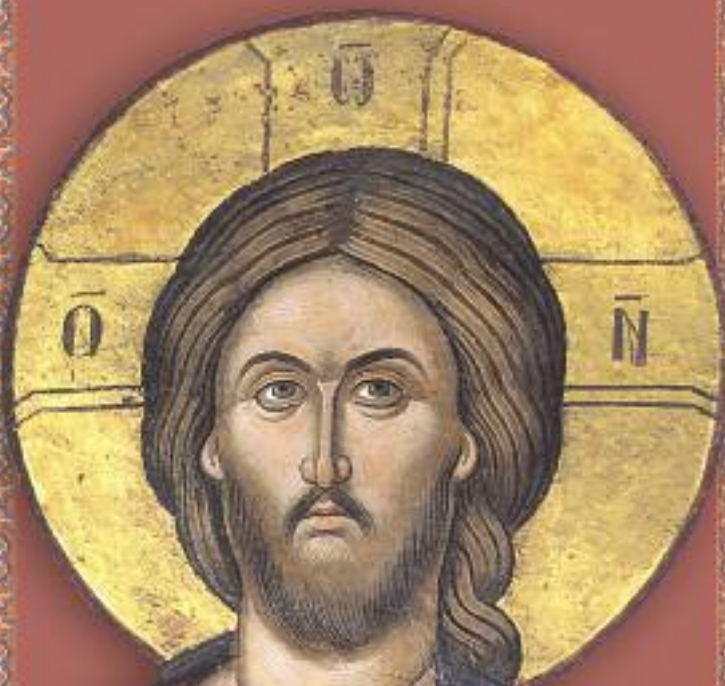

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΙΤΤΟΥ
ΔΑΝΙΑ

Μορφές ἐλευθερίας

Ιερά ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΙΤΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ 2008

ΔΕΥΤ

Μορφές ελευθερίας

Κείμενα:

Μητροπολίτου Καισαριανής, Βύρωνος και Ύμηττου
Δανιήλ

Στοιχειοθεσία, Διακόσμησης, Επιμέλεια Έκδόσεως:
Άδελφότης Ίεράς Μονής Αγίου Ιωάννου Προδρομού Καρέα

Εικόνα εξωφύλλου:

Ό Χριστός Παντοδύναμος.
Τοιχογραφία στή Μονή Διονυσίου

Σειρά:

«Αναβαθμοί» ἀριθμ. 10

Copyright:

Ίερά Μητρόπολις Καισαριανής, Βύρωνος και Ύμηττου.

Λεωφόρος Ύμηττου 47-51, Τ.Κ. 161 21 Καισαριανή

Τηλ.: 210.72.24.123

www.imkby.gr e-mail: info@imkby.gr

ISBN: 978-960-6841-13-2

ΕΠΙΤΟΜΟΛΟΓΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

Λεωφόρος 12-16, 116 36 Ψαθόνια

Τηλ.: 210.921.7513, 210.921.4320 • Fax: 210.923.7003

www.epitomologos.gr • e-mail: info@epitomologos.gr

Μορφές ἐλευθερίας

τοῦ Μητροπολίτου
Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ἰμμηττοῦ
Δαηήλ

Ἡ ἐλευθερία εἶναι ἀγαθό, δωρεὰ καὶ κατάστασι κυρίως πνευματικῆ, στήν ὁποία ζεῖ ὁ ἄνθρωπος μόνο ὅταν εὐρίσκεται σὲ κοινωνία καὶ σχέσι μὲ τὸν Δημιουργὸ Θεὸ καὶ Πατέρα του.

Μορφές ἐλευθερίας συναντᾶμε στήν Καινὴ Διαθήκη, ποὺ συνθέτουν χωρὶς νὰ ἐξαντλοῦν, τὴν δωρεὰ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐλευθερίας ποὺ βιώνουμε στήν Ἐκκλησία.

1. Ἡ ἐλευθερία ποὺ ὠφελεῖ

«Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει»

(Πρὸς Κορινθίους Α' στίχ. 12).

Δηλαδή:

«Ὅλα μοῦ ἐπιτρέπονται. Σωστά.

Ὅλα ὅμως δὲν εἶναι πρὸς τὸ συμφέρον».

Ἡ ἐλευθερία γιὰ τὸν πιστὸ πρέπει νὰ ὠφελεῖ καὶ νὰ συμβάλλει στήν πνευματικὴ προκοπὴ του. Αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ αὐτεξούσιο του. Ὅταν χρησιμοποιεῖ κακῶς τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας του τότε βλάπτεται. Οἱ Πρωτόπλαστοὶ ἐξέπεσαν τῆς κοινωνίας τους μὲ τὸν Δημιουργὸ Θεὸ

ένεκα τῆς κακῆς χρήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἐλευθερίας τους. Ἡ ἐλευθερία ἔχει συνέπειες.

2. Ἡ ἐλευθερία τοῦ αὐτεξουσίου

«Πάντα μοι ἔξεστιν,
ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος»
(Πρὸς Κορινθίους Α' στ' 12).

Δηλαδή:

«Ὅλα μοῦ ἐπιτρέπονται, ἐγὼ ὁμως δὲν θὰ ἀφήσω
τίποτε νὰ μὲ κυριέψει».

Ὅντως ὁ ἄνθρωπος ἐδημιουργήθηκε ἐλεύθερος ἀπὸ τὸν Δημιουργό του καὶ ὀφείλει νὰ μείνει ἐλεύθερος, νὰ μὴν ὑποδουλωθεῖ στὴν ἁμαρτία καὶ στὰ πάθη, διότι κατὰ τὸν ἀπόστολο Πέτρο γίνεται δοῦλος τῆς φθορᾶς.

«Ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενοι, αὐτοὶ δοῦλοι ὑπάρχοντες τῆς φθορᾶς· ᾧ γὰρ τις ἡττηται, τούτῳ καὶ δεδούλωται» (Β' Πέτρου β' 19).

3. Ἡ ἐλευθερία τῆς διακονίας καὶ τῆς προσφορᾶς

«Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα,
ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω»
(Πρὸς Κορινθίους Α' θ' 19).

Δηλαδή:

«Εἶμαι ἐλεύθερος, χωρὶς ἐξάρτησι ἀπὸ κανέναν
κι ὁμως ἔκανα τὸν ἑαυτό μου σκλάβο ὅλων γιὰ νὰ
κερδίσω ὅσο τὸ δυνατὸ πιὸ πολλοῦς».

Με την ἐλευθερία του ὁ πιστός ὑπηρετεῖ τὴν σωτηρία τῶν ἀδελφῶν του ἀπὸ ἀγάπη, χωρὶς νὰ ἐπιζητεῖ ἀμοιβή, χωρὶς νὰ εἶναι ἀναγκασμένος, «μηδὲν ἀπελπίζων» (Προβλ. Λουκᾶ στ' 35).

Σήμερα στὴν ἐποχὴ μας οὐδεμία ὑπηρεσία προσφέρεται ἐξ ἀγάπης.

4. Ἡ ἐλευθερία τοῦ υἱοῦ

«Ἄρα γε ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ υἱοί»

(Ματθαίου ιζ' 26)

Δηλαδή:

«Συνεπῶς οἱ υἱοί (τοῦ βασιλέως) εἶναι ἐλεύθεροι ἀπὸ τὴν καταβολὴ κάθε εἴδους φόρου».

Κτὸ διάλογο ποὺ εἶχε ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς μὲ τὸν ἀπόστολο Πέτρο ἐξαίρεται τὸ χάρισμα τῆς υἰοθεσίας τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν Θεὸ Πατέρα. Γνώρισμα τῆς υἰοθεσίας τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ ἀπελευθέρωσί του ἀπὸ κάθε ὑποταγὴ σὲ νόμους δουλείας τῆς ἁμαρτίας.

5. Ὁ ἀπελεύθερος Κυρίου

«Ὁ γὰρ ἐν Κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος ἀπελεύθερος Κυρίου ἐστίν· ὁμοίως καὶ ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς δοῦλος ἐστὶ Χριστοῦ»

(Πρὸς Κορινθίους Α' ζ' 22)

Δηλαδή:

«Γιατί, ὅποιος δέχτηκε τὴν κλήση τοῦ Κυρίου,

γίνεται δοῦλος τοῦ Κυρίου. Ὅμοίως καὶ ἐκεῖνος ποῦ κλήθηκε στὴν πίστι, καθ' ὃν χρόνον ἦταν ἐλεύθερος εἶναι τώρα δοῦλος τοῦ Χριστοῦ».

Μ' αὐτὴ τὴν φράσι ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀναφέρεται στοὺς πιστοὺς ποῦ καλοῦνται δοῦλοι Κυρίου. Ὅποιοι δηλαδὴ πίστεψε στὸν Ἰησοῦ Χριστὸ καὶ ὑποτάχθηκε στὸ θέλημα τοῦ Κυρίου καὶ τὸ ἐφαρμόζει μὲ πιστότητα ἀποκαλεῖται μὲ τὸν τιμητικὸ χαρακτηρισμὸ «δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ», ἐπειδὴ εἶναι ἀπελεύθερος ἀπὸ τὴν δουλεία τῆς ἁμαρτίας καὶ οὐσιαστικὰ ἔχει ἐλευθερωθεῖ ἀπὸ τὴν δύναμι τῆς ἁμαρτίας ποῦ τὸν καθιστᾷ δοῦλος τῆς. Τὰ πάθη ἀδυνατοῦν νὰ ἐνεργήσουν ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἐφαρμόζει τὶς ἐντολὲς τοῦ Κυρίου.

6. Ἡ ἐλευθερία τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὑπακοῆς

«Ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν· ἀλλ' ἵνα γινῶ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ, οὕτω ποιῶ»
(Ἰωάννου ιδ' 30-31).

Δηλαδή:

«Γιατὶ ὁ κυρίαρχος αὐτοῦ τοῦ κόσμου ἔρχεται νὰ μὲ θανατώσει, ἂν καὶ δὲν ἔχει πάνω μου καμία ἐξουσία. Ὁ κόσμος ὅμως πρέπει ν' ἀναγνωρίσει ὅτι ἀγαπῶ τὸν Πατέρα καὶ πεθαίνοντας κάνω αὐτὸ ποῦ ἦταν ἡ ἐντολή του».

Μ' αὐτοὺς τοὺς λόγους ὁ Κύριος διεκήρυξε τὸ ἐκούσιο τοῦ θανάτου Του ἀπὸ ἀγάπη καὶ ὑπακοή στὸν Θεὸ Πατέρα.

Ἐπειδὴ ὁ Κύριός μας ἔδειξε τέτοια ὑπακοή ἔλαβε ἀπὸ τὸν Θεὸ Πατέρα δόξα καὶ τιμὴ κατὰ τὸν ἀποστολικὸ λόγο:

«Καὶ σχήματι εὐρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἑταπεινώσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἔχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσῃται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς» (Πρὸς Φιλιππησίους β΄ 8-11).

«Τὸν δὲ βραχὺ τι παρ’ ἀγγέλους ἠλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον» (Πρὸς Ἑβραίους β΄ 9).

Μὲ τὴν ἐλευθερίαν Του ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν, ὡς ἀναμάρτητος, ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς ὑποτάχθηκε ἀπὸ ἀγάπης στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ Πατέρα, νὰ τιμωρηθεῖ ὡς ὑπεύθυνος γιὰ τὶς ἁμαρτίες ὅλου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ἡ ὑπακοή Του ὅμως Τὸν ἐδόξασε.

7. Ἡ ἐλευθερία τῆς ἀλήθειας

«Ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς»

(Ἰωάννου ἡ΄ 32)

Δηλαδή:

«Ἡ ἀλήθεια θὰ σᾶς ἐλευθερώσει».

Ο διάβολος ἔσπειρε στὸν κόσμον πλάνες καὶ ἀπάτες. Ἀπ’ αὐτὲς ἐλευθερώνεται ὁ ἄνθρωπος, ὅταν γνωρίσει τὴν ἀλήθειαν τοῦ Χριστοῦ.

8. Ἡ ἐλευθερία ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ Χριστό

«Ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε»

(Ἰωάννου ἡ΄ 36)

Δηλαδή:
«Ἄν, λοιπόν, σᾶς ἐλευθερώσει ὁ Υἱός,
τότε θὰ εἶστε πραγματικὰ ἐλεύθεροι».

Ἡ πνευματικὴ ἐλευθερία εἶναι δῶρο τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἐλεύθερος ἀπὸ τὴν ἁμαρτία Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐλευθερώνει ὅλους ἐμᾶς τοὺς δούλους τῆς ἁμαρτίας.

9. Ἡ ἐλευθερία τοῦ πνεύματος

*«Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἠλευθέρωσε με ἀπὸ τοῦ νόμου
τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου»
(Πρὸς Ρωμαίους η΄ 2).*

Δηλαδή:
«Γιατὶ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς ὀδήγησε στὸ χῶρο
ὅπου κυριαρχεῖ τὸ ζωοποιὸ Πνεῦμα καὶ μᾶς ἀπελευθέρωσε
ἀπὸ τὴν κυριαρχία τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου».

Ὁ πιστὸς ἐλευθερώνεται ἀπὸ τὴν δύναμι τῶν νόμων τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ποὺ παρέχεται στὴν Ἐκκλησία. Μόνο μέσα στὴν Ἐκκλησία καὶ μὲ τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ ὁ ἄνθρωπος ἐλευθερώνεται ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῶν παθῶν τῆς ἁμαρτίας καὶ ζεῖ ἐν Χριστῷ, ἐνωμένος μὲ τὸν Ἰησοῦ Χριστό, τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ.

*«Ὁ δὲ Κύριος τὸ Πνεῦμά ἐστιν·
οὗ δὲ τὸ Πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία»
(Πρὸς Κορινθίους Β΄ γ΄ 17).*

Δηλαδή:
«Ἡ λέξις Κύριος ἐδῶ σημαίνει τὸ Πνεῦμα·
καὶ ὅπου ὑπάρχει τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἐκεῖ ὑπάρχει
καὶ ἐλευθερία».

Μὲ τὸν ἀποστολικὸ λόγον αὐτὸ διακηρύσσεται ὅτι τὸ Ἅγιο Πνεῦμα διαλύει τοὺς νόμους καὶ τὰ δεσμὰ τῆς ἁμαρτίας. «*Νικητὴς τῆς ἁμαρτίας ἀναφανήναι*» προσευχόμεσθε νὰ γίνεῖ ὁ βαπτιζόμενος.

10. Ἡ ἔνδοξη ἐλευθερία τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ

«Ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ»
(Πρὸς Ῥωμαίους 11' 21)

Δηλαδή:

«Ἐχει ὅμως πάντοτε τὴν ἐλπίδα, κι αὐτὴ ἀκόμα ἡ κτίσις, πὼς θ' ἀπελευθερωθεῖ ἀπὸ τὴν ὑποδουλώσι τῆς στῆ φθορά, καὶ θὰ μετᾶσχει στὴν ἐλευθερία ποὺ θ' ἀπολαμβάνουν τὰ δοξασμένα παιδιὰ τοῦ Θεοῦ».

Οσοὶ ἐλευθερωθοῦν ἀπὸ τὴν ἁμαρτία μετατρέπονται σὲ ἔνδοξα τέκνα τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτὸ οἱ ἅγιοι χαρακτηρίζονται ἔνδοξοι. Σ' αὐτὴ τὴν δόξα ἐλπίζει νὰ συμμετάσχει καὶ ἡ κτίσις.

11. Ὁ τέλειος νόμος τῆς ἐλευθερίας ποὺ χαρίζει τὴν μακαριότητα

«Ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ παραμείνας, οὗτος οὐκ ἀκροατὴς ἐπιλησμονῆς γενόμενος, ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου, οὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται»
(Ἰακώβου α' 25)

Δηλαδή:

«Όποιος όμως μελέτησε τὸν τέλειο νόμο, δηλαδή τὸ νόμο τῆς ἐλευθερίας, καὶ ἔμεινε σταθερὸς σ' αὐτόν, ὅποιος δὲν ὑπῆρξε ἀπλὸς ἀκροατὴς τοῦ ξεχνάει, ἀλλὰ τὸν ἐφήρμοσε στὴν πράξι, αὐτὸς μὲ τὴν ἔμπρακτὴ αὐτὴ ἐφαρμογὴ θὰ εἶναι μακάριος».

Ο ἅγιος ἀδελφόςθεος Ἰάκωβος σχετίζει τὴν μακαριότητα, τὴν εὐτυχία, τὴν πληρότητα τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν νόμο τῆς ἐλευθερίας. «*Τέλειο νόμο τῆς ἐλευθερίας*» χαρακτηρίζει τὶς ἐντολὲς τοῦ Κυρίου ποὺ πρέπει νὰ τηροῦμε καὶ ὄχι μόνο νὰ ἀκοῦμε καὶ νὰ μαθαίνουμε.

12. Ἡ ἐλευθερία τῆς σωτηρίας

«Καὶ οὐχ ὡς δι' ἐνὸς ἁμαρτήσαντος τὸ δῶρημα· τὸ μὲν γὰρ κρῖμα ἐξ ἐνὸς εἰς κατάκριμα, τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα. εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἐνός, πολλῶ μᾶλλον οἱ τὴν περισσεΐαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες ἐν ζωῇ βασιλεύσουσι διὰ τοῦ ἐνός Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄρα οὖν ὡς δι' ἐνὸς παραπτώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα, οὕτω καὶ δι' ἐνὸς δικαιώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς δικαίωσιν ζωῆς.

ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἐνός ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἐνός δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί. νόμος δὲ παρεισήλθεν ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα. οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις, ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύσει διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν»

(Ρωμαίους ε' 16-21)

Δηλαδή:

«Δὲ συγκρίνεται ἡ πλοῦσια δωρεὰ τοῦ Χριστοῦ μὲ τὸ κακὸ ποῦ ἔκανε ἡ ἁμαρτία ἑνὸς ἀνθρώπου. Γιατὶ ἡ ἀπόφασι γιὰ τὸ ἕνα παράπτωμα ἦταν καταδικαστική, ἐνῶ ἡ χαριστική πράξις γιὰ τὰ πολλὰ παραπτώματα ὁδήγησε στὴν ἀθώωση. Ἔφτασε, λοιπόν, τὸ παράπτωμα ἑνὸς ἀνθρώπου γιὰ νὰ κυριαρχήσει ὁ θάνατος σ' ὅλον τὸν κόσμο, ἐξαιτίας ἑνὸς ἀνθρώπου. Τὸ ἴδιο, κι ἀκόμα περισσότερο, ὁ ἕνας Ἰησοῦς Χριστὸς θὰ γίνεῖ ἡ αἰτία νὰ κυριαρχήσουν μέσα στὴν ἀληθινὴ ζωὴ ὅσοι ἀποδέχονται τὴν ἄφθονη χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δωρεὰ τῆς λυτρώσεως. Τὸ συμπέρασμα εἶναι πῶς, ὅπως τὸ ἕνα παράπτωμα ἔγινε αἰτία καταδίκης ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ἔτσι καὶ τὸ σωτήριο ἔργο ἔγινε αἰτία σωτηρίας καὶ ζωῆς γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Κι ὅπως ἡ παρακοὴ τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ἔκανε ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα ἁμαρτωλή, ἔτσι καὶ μὲ τὴν ὑπακοὴ τοῦ ἑνὸς θὰ ἀναγνωρισθοῦν ὅλοι δίκαιοι ἀπὸ τὸ Θεό. Ἀνάμεσα στοὺς δύο γενάρχες μῆκε στὸ μεταξὺ ὁ νόμος, γιὰ νὰ φανοῦν πόσο πολλὰ ἦταν τὰ ἀνθρώπινα παραπτώματα. Κι ὅπου ἡ ἁμαρτία φάνηκε στὸ ἀληθινὰ τρομακτικὸ τῆς μέγεθος, ἐκεῖ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ τὴν ὑπερέκλυσε μὲ τὸ παραπάνω. Ὅπως μὲ τὸ ὄπλο τοῦ θανάτου κυριάρχησε στὸν κόσμο ἡ ἁμαρτία, ἔτσι θὰ κυριαρχήσει καὶ ἡ χάρις μὲ τὴ σωτηρία, ποῦ ὁδηγεῖ στὴν αἰώνια ζωὴ μέσῳ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας»

Κτὸ τμῆμα αὐτὸ ὁ ἀπόστολος Παῦλος κινεῖται μεταξὺ δύο προοπτικῶν τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ μία προοπτικὴ εἶναι μὲ τὴν ἐλευθερία του ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐπιλέξει τὴν παρὰβασι τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ· τότε ἐπέρχεται ὡς συνέπεια ὁ θάνατος (παράπτωμα - παρακοὴ - συνεπάγεται κατάκρισι καὶ θάνατο. Περίπτωσι ὁ Ἄδάμ.)

Ἡ ἄλλη προοπτικὴ εἶναι μὲ τὴν ἐλευθερία του ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐπιλέξει τὴν ὑπακοὴ στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν

τήρησι τῶν ἐντολῶν Του τότε σώζεται (ὕπακοή - πίστι συνεπάγεται σωτηρία. Περίπτωσι Ἰησοῦ Χριστοῦ).

13. Ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀναμαρτήτου

Ὁ Κύριος ἐρώτησε «τίς ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας;»

(Ἰωάννου η´ 46)

Δηλαδή:

«Ποιός ἀπὸ σᾶς μπορεῖ νὰ ἀποδείξει πὼς ἔκανα κάποια ἁμαρτία;».

Καί οὐδεὶς ἀντεῖπεν.

Μόνο ὁ Χριστὸς ἔζησε «κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν» (Πρὸς Ἑβραίους ζ´ 26).

Σ' αὐτὴ τὴν ἐλευθερία ὁδηγεῖ τοὺς μαθητές Του.

14. Ἡ ἐλευθερία τῶν διακόνων της

«Ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενοι,
αὐτοὶ δοῦλοι ὑπάρχοντες τῆς φθορᾶς· ᾧ γὰρ τις ἡττηται
τούτῳ καὶ δεδούλωται»

(Β´ Πέτρου β´ 19)

Δηλαδή:

«Τοὺς ὑπόσχονται τὴν ἐλευθερία, ἐνῶ οἱ ἴδιοι εἶναι δοῦλοι τῆς διαφθορᾶς· γιατί ὁ ἄνθρωπος γίνεται δοῦλος ἐκεῖνου ἀπὸ τὸ ὅποιο ἔχει νικηθεῖ».

Υπάρχει ἓνας κίνδυνος ποὺ ἀπειλεῖ κυρίως τοὺς ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ πρέπει νὰ προφυλάσσονται ἀπ' αὐ-

τόν. Νά κηρύττουν τὴν ἐλευθερία ἀπὸ τὰ ἁμαρτωλὰ πάθη
στοὺς ἄλλους καὶ αὐτοὶ νὰ εἶναι δοῦλοι αὐτῶν τῶν παθῶν.

15. Ἡ αἰώνια ἐλευθερία

*«Μακάριος καὶ ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει
τῇ πρώτῃ ἐπὶ τούτων ὁ δεύτερος θάνατος οὐκ ἔχει
ἐξουσίαν, ἀλλ' ἔσονται ἱερεῖς Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ,
καὶ βασιλεύσουσι μετ' αὐτοῦ χίλια ἔτη»*

(Ἀποκαλύψεως κ' 6)

Δηλαδή:

«Μακάριοι καὶ ἅγιοι αὐτοὶ ποὺ θὰ πάρουν μέρος
στὴν πρώτη ἀνάστασι· σ' αὐτοὺς ὁ δεύτερος θάνατος
δὲν ἔχει καμιά ἐξουσία. Αὐτοὶ θ' ἀποτελέσουν τὸ ἱερατεῖο
τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ θὰ βασιλεύσουν μαζί του
χίλια χρόνια».

Ἡ ἐλευθερία τῆς πίστεως ποὺ κατὰ τὴν θεολογία μας ἀπο-
τελεῖ τὴν πρώτη Ἀνάστασι, γιὰ τοὺς πιστοὺς ὁλοκλη-
ρῶνεται καὶ καταξιώνεται στὴν ἐλευθερία τῆς αἰώνιας ζωῆς
ποὺ εἶναι ἡ δεύτερη ἀνάστασι.

16. Κακὴ χρεία τῆς ἐλευθερίας

*«Ὑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερία ἐκλήθητε, ἀδελφοί·
μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφοριμὴν τῆ σαρκί,
ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις»*

(Πρὸς Γαλάτας ε' 13).

Δηλαδή:

«Ὁ Θεός, λοιπόν, ἀδελφοί μου, σᾶς ἐκάλεσε γιὰ νὰ ζησετε ἐλευθεροί. Μόνο νὰ μὴ γίνει ἡ ἐλευθερία ἀφορμὴ γιὰ ἁμαρτωλὴ διαγωγὴ, ἀλλὰ μὲ ἀγάπη νὰ ὑπηρετεῖτε ὁ ἓνας τὸν ἄλλο».

Ἡ ἐλευθερία εἶναι ἓνα πολύτιμο δῶρο τοῦ Θεοῦ, ποῦ γιὰ νὰ τὸ λάβει ὁ πιστὸς κοπιᾷζει. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ ἀπωλέσει τὸ δῶρο καὶ νὰ στερηθεῖ τὸ χάρισμα ἐπιστρέφοντας στὴν ἁμαρτωλὴ συμπεριφορὰ.

* * *

*«Ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δοῦλοι Θεοῦ»
(Α΄ Πέτρου β΄ 16)*

Δηλαδή:

«Καθὼς εἶστε ἐλεύθεροι, μὴ χρησιμοποιεῖτε τὴν ἐλευθερίαν ὡς ἀφορμὴ γιὰ νὰ σκεπάζετε τὴν κακία, ἀλλὰ νὰ ζεῖτε ὡς δοῦλοι τοῦ Θεοῦ».

Ἐπὶ τὸ χωρίο αὐτὸ ἐπισημαίνεται ὁ κίνδυνος ποῦ διατρέχει ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴν ἐλευθερίαν του νὰ ἐνεργεῖται ἡ κακία.

* * *

*«Συνειδησὶν δὲ λέγω οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἑτέρου. ἵνατι γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρινεῖται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως;»
(Πρὸς Κορινθίους Α΄ ι΄ 29)*

Δηλαδή:

«Καὶ ὅταν μιλάω γιὰ συνειδήσι, δὲν ἐννοῶ τὴ δική σου ἀλλὰ τὴν συνειδήσι τοῦ ἄλλου».

Πολλὲς φορὲς ὁ ἄνθρωπος ἀντιμετωπίζει τὴν κριτικὴ τῶν ἀδελφῶν του γιὰ τὴν ζωὴ του καὶ τὴν συμπεριφορὰ του, γεγονὸς ποῦ προκαλεῖ τὴν ἀντίδρασι, ποῦ διατυπώνεται

ται στὸ ἐρώτημα τοῦ ἀποστόλου Παύλου «*ἵνα τὶ γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως*».

Σ' αὐτὸ τὸ ἐρώτημα δίδεται ἀπὸ τὸν ἀπόστολο μιὰ εὐαγγελικὴ ἀπάντησι. Δὲν ἀδιαφοροῦ γιὰ τὴν κριτικὴ! Δὲν συμπεριφέρομαι ὅπως μοῦ ἀρέσει, ἀλλὰ ἐνεργῶ τὰ πάντα μὲ τὸν νόμο ποῦ ὑπαγορεύει νὰ συμπεριφερόμαστε ὥστε ἀπὸ τὴ ζωὴ μας νὰ ὠφελοῦνται, νὰ προοδεύουν στὴν πίστι καὶ στὴν ἀρετὴ οἱ ἀδελφοί μας.

*«καθὼς κἀγὼ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω,
μὴ ζητῶν τὸ ἑμαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν,
ἵνα σωθῶσι»*
(Πρὸς Κορινθίους Α' 13)

Δηλαδή:

«Ἐπιδιώκω νὰ πράττω αὐτὸ ποῦ συμφέρει καὶ ὠφελεῖ ὄχι ἑμένα ἀλλὰ τοὺς πολλοὺς γιὰ νὰ σωθοῦν».

*«Τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν, ἣ Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσε,
στήκετε, καὶ μὴ πάλιν ζυγῶ δουλείας ἐνέχεσθε»*
(Πρὸς Γαλάτας ε' 1)

Δηλαδή:

«Ὁ Χριστὸς μᾶς ἀπελευθέρωσε
γιὰ νὰ εἴμαστε ἐλεύθεροι. Παραμένετε, λοιπόν, σταθεροὶ
στὴν ἐλευθερία καὶ μὴν ξαναμπαίνετε
κάτω ἀπὸ ζυγὸ δουλείας».

Ἡ ἐλευθερία ποῦ μᾶς χαρίζει ὁ Χριστὸς ἐκδηλώνεται μ' αὐτὲς τὶς μορφές. Ἔτσι ἄς τὴν ζήσουμε. Σ' αὐτὴ ἄς μείνομε μόνιμα καὶ σταθερὰ μὲ τὸν ἀγῶνα μας.

